కథా కౌముది

శ్రీ ప్లవ నామ సంవత్సర ఉగాది సందర్భంగా
వంగూరి ఫౌండేషన్ ఆఫ్ అమెరికా వారు నిర్వహించిన
26 వ ఉగాది ఉత్తమ రచనల పోటీ లో
'నా మొట్టమొదటి కథ' విభాగంలో ప్రశంసా పత్రం పొందిన కథ

"మత్స్య గంధి"

– రామ్ నాథ్ బొద్దపాటి (Danbury CT)

తూరుపు తెల్లారిందా అన్నట్టు ఆకాశం అంతా కన్నె పిల్ల సిగ్గు పడిన బుగ్గ ల్లా ఎర్ర బారింది. విశాఖ తెన్నేటి పార్క్ అంతా పక్షుల కిలకిలారావాలా తో సందడి గా మారుతొంది.

రత్తాలు వడివడి గా అడుగు లేస్తోంది . " ఇవాళ అమ్మ గారు సింహాచలం వెళతాను, ఒక అడుగు ముందే రమ్మన్నారు ".. అనుకుంటూ పక్కకి చూసింది.

" అమ్మ.. చచ్చినోడు మీసాలు దువ్వు కుంటూ నన్నే చూస్తున్నాడు. వీడి కంటికి కళ్ళ కలక రాను.!" అని తిట్టుకుంటూ జోడు గుళ్ల పాలెం నుంచి దయాళ్ నగర్ మలుపు తిరిగింది..

రత్తాలు "మత్స్య గంధి " లా మత్తు ఎక్కించేలా ఉంటుంది. రంగు నలుపే గానీ, కళగా ఉంటుంది. కళ్ళు " కామక్షి అమ్మ " వారిలా ఉంటాయి. పొడుగాటి తలకట్టు ఏమో, జడ వేస్తే నడుం దాటాలసిందే. తలంటి నపుడు చూడాలి దాని సొగసు.. దొరికిన పూలన్నీ దండకట్టి పెట్టుకుంటుంది..అది

నడిచి వస్తుంటే ఏ మగాడైనా ఆగి చూడాల్సిందే. అంత ఆకర్షణ, అందం దాని సొంతం..

"అమ్మగారూ", విసురుగా గేట్ తోసుకుంటూ వొచ్చింది. వొస్తూనే ముగ్గు డబ్బా అందుకుని, వాకిలి కడిగి, ఏదో గొణుక్కుంటూ, ముగ్గేసింది.

పదో క్లాసు దాకా చదివిందేమో అది ముగ్గేసినా అందమే. అంత తీరుగా ఉంటుంది దాని గీత, మాట..!

ఇంత లో రాజులమ్మ ఇందుమతి బయటికి నవ్వుకుంటూ బయటికి వొచ్చి, "ఏమైందే, అంతలా గొణుక్కుంటున్నావు..? "అంది.

అక్కడే వున్న ఆవిడ అత్త గారు నారాయణమ్మ గారు పూలు కోస్తూ, " ఆ ఏముంది, ఎవడో మళ్ళీ ఏదో కూత కూసింటాడు దీన్ని చూసి " అని కిసిక్కున నవ్వింది..

" పెద్దమ్మ గారు, మీకు మరీ ఎకసెక్కాలు ఎక్కువండీ.. వాడెవడో

రోజుకో రకంగా సతాయిస్తున్నాడండి.. ఓరోజు పందుంపుల్ల పట్టుకొని ఉంటాడు. మరో రోజూ వల అల్లుతూ కనిపిస్తాడు.. ఇంకో రోజూ పడవ దగ్గర ఏదో పని చేస్తున్నట్టు నా వంకే ఓరగా చూస్తూ నవ్వుతాడు.. నేను కోరగా ఓ చూపు విసిరి మరీ వస్తాను.. అయినా పొద్దున్న మళ్ళీ మామూలే.. మా అయ్యా తో చెప్పాలోసారి ఈడీ సంగతి. మక్కెలిరగొడతాడు నా జోలికి రాకుండా.. " అంటూ ఆ పూల బుట్ట లాక్కొంది. "నేను కోస్తాగా మీరెందుకమ్మా కోయడం" అంటూ..!

ఈ లోపల ఆవిడ కూతురు సీతమ్మ గేట్ లోపలికి నవ్వుతూ వస్తూ, "ఏమో, రత్తి , ఆవంక తో వాడేవిడినో ఇంకో సారి చూడాలనా"? అంది ఏడిపిస్తూ..

" చిన్నమ్మగారు, మీరుండండి.. మరీను " అంటూ చిరు అలకతో అటు తిరిగింది ముసి ముసి నవ్వులు పూయిస్తూ..

" అమ్మయి గారు, దీనికి తొందరగా పెళ్ళి చేయాలని మన నర్సిగాడితో చెప్పాలి. పెళ్లాడే వయసొచ్చింది దీనికి "అంటూ మేలమాడింది సీతమ్మ.

"పొండమ్మా, నేనెళ్ళిపోతే మా అయ్యా కి కూడేలాగా..? ఎవరెడతారు..? "

దానికి ఆవిడ దగ్గర బాగా చనువెక్కువ. అవిడ పెళ్ళికి చిన్న పిల్ల.. నర్సి గాడు పందిరి వేస్తూ, పెళ్ళి పనులు చేస్తూ తిరుగుతుంటే, ఇంతింత కళ్ళేసుకుని చూస్తూ, వాడికి అడిగినవి అందిస్తూ, సాయం చేస్తూ ఉండేది.

తల్లి పురిటి లోనే పోతే, ఎంతో ప్రేమగా పెంచాడు తండ్రి దాన్ని.. గారాబం చేసినా చదువు కోవాలని చెప్పి బడి లో పది వరకూ చదివించాడు. ఈ లోపల ఈడేరిందని, పరీక్షలు రాయలేక పోయింది.

"పోనీలేరా, మాకు ఆ పని, ఈ పనిసాయం చేస్తూ ఉంటుంది. నువు చేపల వేట కెళ్ళినా భయం ఉండదు " పెద్దమ్మ గారు అంటే అప్పటినుంచి ఈ రాజులింటిలో పనులు చేస్తూ తలలో నాలిక లా కల్సి పోయింది. ఇంట్లో మనిషి లా "పద్దతి" గా ఉంటుంది.. మగవాళ్ళు వస్తే తప్పుకు తిరుగుతూ, తల ఎత్తకుండా పని చేసుకుపోతుంది. వాళ్ళు బయటికి వెళితే మాత్రం దీనికి ఆడింది ఆట, పాడింది పాట.. ఇల్లంతా తిరుగుతు టుంది.

పెద్ద రాజు గారు ముద్దుగా దీన్ని " కత్తిరి పిట్ట " అని పిలుస్తారు.

" పెద్ద అమ్మ గారూ", అంటూ అరుస్తూ వచ్చాడు నర్సిగాడు చేతిలో చేపల గుత్తి తో..

" ఎంట్రోయ్, పొద్దున్నే ఇలా వచ్చావ్..? " గుబురు మీసాలు దువ్వు కుంటూ పెద్ద రాజు గారు , భార్య బయటకు వచ్చారు. రాజు గారు నిజంగా రాజు గారే.. సంపద లోను, దాన గుణం లోను.. !

"ఆది దంపతుల్లా " అనిపించారు వాడి కళ్ళకి..

గబుక్కన తల కి కట్టు కున్న గుడ్డ తీసి,భుజం కింద పెట్టుకుని " దండాలయ్యా , "అంటూ, "పెద్ద అమ్మ గారూ, మన రత్తాలుకి పెళ్ళి సంబంధం వొచ్చింది. వాళ్ళు మాకు దూరపు చుట్టాలే. మా రాముల క్కకి నా చిన్నప్పుడే రాజముండ్రి సంబంధం వస్తే చేసేసారు కుర్రాడు కుదురువున్నోడు, మంచోడని.. మా పెద్దాళ్ళు అంతా పోవడం తో రాక పోకలు తగ్గాయి. వాళ్ళ కొడుకే అయ్యా, "ముత్యాలరాజు". మా రాములక్కకి నేనంటే అభిమానం అమ్మా.. తల్లి లేని పిల్లని తన కొడుక్కి చేసుకోంటానని కబురెట్టింది తన కొడుకు తో..

వాడికి మన ' రత్తి 'అంటే మా చెడ్డ ఇష్టం.. నాతో విషయం చెపుతూ," పెళ్ళి చూపులు అవీ వొద్దు. నేనే చూసుకుంటా. నువు కూడా చెప్పద్దు మావ", అంటూ మాట తీసుకున్నాడు . కొంచం తుంటరోడే ..."మన రత్తి " తిక్క"కి ముక్కు తాడు వేసే వాడు వీడే" అంటూ చెప్పుకొచ్చాడు. నిన్న సాయంత్రం ఇంటి కోచ్చాడు నా కోసం.. అంతే, మన రత్తాలు "ఇంటికి కూడా వచ్చేవా "? అంటూ తెడ్డు తీసింది ఎవరో ఏడిపిస్తూన్నాడనుకొని... నేను అడ్డం పడక పోతే ఆడి పని అయ్యేది . "మావోయ్, నీ కూతురు చంపేస్తోంది.. తొందరగా రారోయి..!" అని ఒకటే పరుగులు.. అందరూ ఒకటే నవ్వు.. ఇక లాభం లేదు. ఇద్దరికీ ముడేసిడమే రైటు అనిపించి ఇలా వచ్చానమ్మా " ..

"మరి పంతులు గారితో మాట్లాడావా ముహూర్తం గట్రా చూడమని..? "అన్నారు పెద్దాయన . "అయ్యా, చెప్పా నండయ్యా. వారం రోజుల్లోనే వుంది..తరవాత మూఢం, గోదారి పుష్కరాలు గట్రా వున్నాయి అన్నారయ్యా.. మీతో ఓ మాట చెప్పి పోదామని ఇలా వొచ్చానయ్యా ", అనగానే సరే, అలాగే చెయ్యరా.. మా ఇంట్లో పెరిగిన పిల్ల. దానికి సారే, చీర మేమే ఇస్తాం..అమ్మగార్లు చూస్తారులే అవన్నీ ", అంటూ బయటకి నడిచారు.

" అయ్, అలాగేనయ్యా, మీలాంటి ధర్మ ప్రభువులుంటే నాకేటి బెంగ".. !అంటూ తను వెనుకనే వెళ్లాడు నర్సిగాడు.

వాళ్లటు వెళ్ళగానే పిల్లి లా లోపలికి వొచ్చింది రత్తాలు..అది చూసి ఆడాళ్లు అంతా ఆట పట్టించేరు దాన్ని.

" ఏమే, తెడ్డుతో కొట్టేయ్యమే వాణ్ణి ..?" మరి ఇప్పుడేలా కట్టు కుంటావే వాణ్ణి ..? " అంటూ.. వీరికి తోడు పక్కఇంట్లోనే వున్న సీతమ్మ తోడైంది.. ఇక నవ్వులే నవ్వులు అక్కడ అంతా..

ఆవిడ పెళ్ళికి ఇది చిన్న పిల్ల.. నర్సి గాడి తో పెళ్ళి పనులకు కూడా వచ్చేది.. అవీ ఇవీ అందిస్తూ వాడి వెనకాలే ఇంత లేసి కళ్ళు వేసుకుని అన్నీ చూస్తూ ఉండేది. ఆలా అలవాటు అయి బడి లోకి వెళ్లినా, రాగానే వీరి ఇంట్లో పిల్ల లా మసిలేది.. తల్లి లేని పిల్లని అంతా గారంగా చూసుకునే వారు. ఆలా పెరుగుతూ, వారందరికీ "తల్లో నాలిక" లా మెలిగేది.

మగవాళ్ళు ఉన్నప్పుడు తలొంచు కొని, వినయం గా తప్పుకు తిరిగేది. వాళ్ళు విజయనగరం పొలం, తోటల పని మీద బయటకు వెళితే రెండు, మూడు రోజులు వచ్చేవారు కాదు. ఇంక ఇది FM రేడియో లా వాగుతూ, లల్లాయి పదాలు పాడుతూ పనులు చేస్తూ ఉండేది.. ఈడేరిందని పదో తరగతి పరీక్షలు రాయడం అవలేదు దానికి.. ఇంకేలాగా పెళ్ళి చేయలని నర్సి గాడు పట్టించుకోలేదు. వాడు వేట కెళ్ళినా దిగులు లేదు.. రాజులమ్మలు చూసుకునే వారు దాన్ని..

మొత్తానికి వారం రోజుల్లోనే తోటి బెస్త వారి సాయం తో "రత్తాలు, ముత్యాల రాజు " ఒక ఇంటి వారయి పోయారు . పెళ్ళి బట్టల్లో చూడ ముచ్చటైన జంట అనిపించింది అందరికి. భూపతి రాజు కుటుంబం వారి ఆశీస్సులు కోసం నర్సి గాడు కొత్త జంట ని వారింటికి తీసుకొచ్చాడు. వారి దీవెనల తో పాటు చీర , సారె, మంచం, కుర్చీలు, వంట సామాను అన్నీ అందించారు పెద్ద మనసు తో.. ఇక అమ్మ గార్లు అయితే ఎంతో సరదాగా మూడు నిద్రలు వారి ఇంటి లోనే జరిపిస్తామన్నారు. నర్సి గాడు, కొత్త జంట అయితే కాదన లేక పోయారు.

అవును మరి.. లంక అంత ఇల్లు. పిల్లలు చదువులు, ఉద్యోగాల నిమిత్తం వేరే వేరే ఊర్లలో వున్నారు. ఊరినుంచి వచ్చే రైతులు , పని వాళ్ళ కోసం "ఔట్ హౌస్ " ఒకటి కట్టించారు రాజు గారు అన్ని వసతులతో.. అది చక్కగా అలంకరణ చేసి వుంచారు తోటి బెస్త వనితలు ..

ఇక సాయంత్రం అవగానే ఇద్దరికీ స్నానం అది చేయించి, తెల్ల బట్టలు కట్టి, పసందైన విందు భోజనం పెట్టి గది లోకి నెట్టారు కిల కిల నవ్వుతూ అమ్మ లక్కలు. రత్తాలుకి ఎక్కడ లేని సిగ్గు ముంచు కొచ్చింది. వొంచిన తల ఎత్తదే..

మల్లె పూల పరిమళాలు ఒక పక్క, అగరొత్తుల గుబాళింపు ఇంకో పక్క.. ఇంతకీ బావ అలికిడి లేక తల ఎత్తిన రత్తాలుకి ఏదో వెతుకుతున్న ముత్యాల రాజు కనిపించాడు.

ఆశ్చర్యం గా కళ్ళు పెద్దవిగా చేసుకుని మరీ చూసింది రత్తాలు..

" ఏంటి బావ వెతుకుతున్నావ్..? " అనగానే,

"ఎందుకైనా మంచిదని తెడ్డు ఎక్కడైనా దాసినావేమోనని సూస్తన్నా" అన్నాడు వెక్కిరిస్తూ..

అప్పుడు వినిపించిన రత్తాలు నవ్వులకి బయట చెవులు రిక్కించి కొత్త జంటల కబుర్లు వింటున్న బెస్తల నవ్వులు తోడై రాజుగారింటికే కొత్త సోయగమొచ్చింది.

" పిచ్చి రత్తాలు, ఇక్కడ నుంచి బయట పడే దారి చూస్తున్నా" అనగానే, " ఛ వొద్దు బావ, తెలిస్తే అమ్మగార్లు బాధ పడతారు "..

"నా పిచ్చి రత్తీ, అది కాదు. నాకు ఇక్కడ ఊపిరి ఆడటం లేదు.. స్వేచ్ఛగా ఎగిరే పిట్టని పంజరం లో పెట్టి నట్టు వుంది "అన్నాడు ముత్యాలరాజు..

అవును వాడి బాధ వాడిది.. గోదారి లంకల్లో లాంచీ నడుపుతూ, పాపి కొండల యాత్రికులను యాత్ర చేయిస్తూ, సినిమా షూటింగ్ కి అన్ని రకాల హంగులు, అలంకరణలు అమర్చేవాడు.. కడియపు లంక నుండి పూలు, పళ్ళు తెప్పించి తనే స్వయంగా సెట్టింగులు అవీ వేయించేవాడు. అలాంటి వాడికి "గదిలో శోభనం "అంటే మా చెడ్డ ఇబ్బందే మరి.

రాత్రి సద్దు మణగంగానే నెమ్మదిగా, శబ్దం రాకుండా తలుపు ఘడియ తీసి రత్తాలిని ఒక చేత్తో, పంచె ఇంకో చేత్తో పట్టు కొని ఒకటే పరుగు.. పక్కనే వున్న పార్క్ ఆనుకుని వున్న గుడి మెట్ల మీదుగా సముద్రం దగ్గరికి పరిగెత్తారు ఇద్దరూ.. రాత్రి మసక వెన్నెల లేమో రోడ్డు మీద ఎవరూ కనిపించడం లేదు వారికి.. ఆఖరికి పోలీసులు కూడా డ్యూటీ టైం అయిపోవడం తో ఇళ్ళకి వెళ్ళి నట్టు వుంది.. రాత్రి కాపలా వాళ్ళు అక్కడక్కడా వున్నా నిద్రకి గట్ల మీద జోగుతున్నారు.

పడుతూ, లేస్తూ ఇసుక తిన్నెలు మధ్యకి చేరుకున్నారు. ఆ పరుగు తో ఇద్దరి గుండెలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి. ఆ దగ్గరి తనానికి ఒకరి గుండె చప్పుడు ఇంకొకరికి వినిపిస్తోంది .. ఒకరినొకరిని ఆనుకొని అలుపు తీరే వరకూ కొద్ది సేపు అలానే ఉండిపోయారు. అలల సందడి తప్ప ఇంకేమి వినిపించనంత ప్రశాంతం గా వుంది అక్కడ..

ఎక్కడో దూరంగా కుక్కలు అరవడం తో నెమ్మదిగా ఈ ప్రపంచం లోకి వచ్చారు ఇద్దరూ.. ఒకరినొకరు ఇష్టంగా, ప్రేమగా ఇరు కళ్ళలోకి చూసుకుంటూ, మొదట చూసుకున్న చూపులు, అలకలు, తెడ్డు ఎత్తడాలు అన్నీ గుర్తు వచ్చి కిసుక్కున మొదలెట్టి, హాయిగా నవ్వుకున్నారు.

"అవునే రత్తీ, నీకోసం ఇంటికొస్తే ఆలా కొట్టేయడమేనా..? పో బావా, నువు నువు నా అత్త కొడుకు వని కల గన్నానా, ఏంటి..? ఎవరో పోకిరోడు అనుకున్నా ".. నా తప్పేం లేదులే అన్నట్టు చూసింది.

"అవునా పోకిరోన్నే , వుండు చూపిస్తా ".. అని రత్తీ ని జడ పట్టి ఒక్క లాగు లాగాడు.

"జల్లో మల్లె చెండు వొళ్ళో కి జారి నట్టు" . ఆదాటున వాడి వోళ్లో పడింది రత్తీ..

అలాగే వెనక్కి వాలి సున్నితంగా పక్కకి వాలాడు. వాడి చేయి రత్తి తల దిండుగా మారింది. వాడి వెచ్చని ఊపిరి దాని బుగ్గలకి తగల గానే కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి దానికి చిరు సిగ్గుతో.

దాని సిగ్గు చూసి వాడి లో ఆత్రం పెరిగింది చిత్రంగా .. నెమ్మదిగా వేలి కొసలతో చిలిపిగా దాని పొట్ట మీద గీయగానే రత్తి లో వీణ తీగలు మీటి నట్టయింది...

వాడి 'పోకిరీ 'తనాన్ని ఆహ్వానిస్తున్నాట్టు గా వీలుగా వెనక్కి వాలి పోయింది ఎప్పుడో తనకి తెలియకుండానే..

నెమ్మదిగా పిల్ల గోస్తనీ..సంద్రం లో కలిసి పోయింది.. సంద్రమే మరి చోటు చేసుకుంటూ, కలిసి, కరిగి పోయిందేమో ..

అలాగే నిద్ర లోకి జారు కున్నారు ఇద్దరూ.. తెల్లారుతుండగా దూరం గా మసీదు మైక్ లో సాయిబు "అల్లాహో అక్బర్ " అని గట్టిగా వినిపిస్తుండటం రత్తి కి మెలుకువ వచ్చింది.. చెదిరిన దుస్తులు ముంగురులు సవరించుకొని,నును

సిగ్గుతో " లే బావా, లే తెల్లారుతోంది.. ఎవరైనా చూస్తే బాగుండదు.. అమ్మగార్ల కి తెలిస్తే నిన్ను, నన్ను కలిపి ఏడిపిస్తారు" .. అంది గోముగా..

" అబ్బా, పోవే, నువ్వు నీ అమ్మ గార్లు, నీకే వున్నారులే పెద్ద..!" అని పక్కకి తిరిగి పడుకున్నాడు..

"ఆ మాటనకు, బావా ఎప్పుడూ, వాళ్ళు అమ్మ కన్నా ఎక్కువ నాకు.". అంటూ

వాడి జుట్టులోకి వేళ్ళు పోనిచ్చి.. నెమ్మది గా తిప్పుతూ , " బావా, నీతో ఓ మాట చెప్పాలి.. అమ్మ గార్లు చెప్పామన్నారు."

"అబ్బా చెప్పు , ఏంటే అది?

అదే బావ, నిన్ను పదహారు రోజుల దాకా చేపల వేటకి పోవద్దన్నారు, ఎందుకో మరి " అంది. దెబ్బతో వాడికి నిద్ర మత్తు వొదిలింది.

"అవునా, నాకు తెలుసులే ఎందుకో."

" ఏం తెలుసు నీకు. తొందరగా చెప్పు, అవతల తెల్లారుతోంది "

"వుండు చెపుతా".. అని పక్కకి ఒత్తిగిల్లి,

" అయినా రత్తి, నీ పిచ్చి గానీ , నా చేపలన్నీ నీలోనే ఉంటే నేను వేట కెందుకు వెళతానే.. నిన్నే నా వేటనుకుంటే పోలా.?

ఇదిగో ఈ మొహం వుందే , ఇది వంజరం, ఈ కళ్ళు రెండు కొర్ర మీనులు, ఈ రెండు చెవులు కోనాలు, మూతి మాత్రం ముంజే కాయ,ఇక వీపేమో టేకి చేప, ఈ వోళ్లేమో సందువా, ఈ చేతులు రెండూ మట్ట గిడిసెలు , ఆ చేతి వేళ్లు రొయ్యలు, మరి ఆ రెండూ కాళ్లు జెల్లలు, అయితే ఈ మోచిప్పలున్నా యే , ఇవి మాత్రం ఎండ్ర కాయలు, ఇక కాలి వేళ్ళు అయితే మెత్తని నెత్తళ్లు, మొత్తానికి నువ్వే నా పులస చేపవి " అంటూ చిటుక్కున దాని వేలు కొరికాడు..

అదేం తక్కువ తిందా.. వాడి చెవిని కిసుక్కున కొరికింది కొంచం సుతారంగా..అంతలోనే "మొగుడని " గుర్తొచ్చి , సిగ్గుల మొగ్గయింది. . అంతే, వాడు దాన్ని కదల కుండా పట్టుకుని అలాగే దగ్గరికి లాక్కున్నాడు. కళ్ళల్లోకి చూస్తూ, నవ్వుతూ అలాగే మెత్తగా అల్లుకుపోయాడు మళ్ళీ, మళ్ళీ...

దూరంగా ఈసారి షిప్పు హారను కొంచం గట్టిగా వినిపించింది. "సరసాలు చాలు. గుట్టుగా ఇక ఇంటికెళ్ళండి బాబూ అన్నట్టుగా..

దానికి తోడు దగ్గర లోని జోడు గుళ్ళ పాలెం గుళ్లో జే గంటలు గణ గణ మంటూ దీవించాయి ఇద్దరినీ..!

★★★